

ЗАБУТИЙ АЛЬБОМ

Буває, хочеться забутий
Альбом розкрити без мети,
Та час колишній знов відчути –
В минулі дні перенестись.

Якесь пожовкле фото наче
Із фільму кадри оживить,
І знову ти усе побачиш,
Що пам'ять зможе відтворить.

Стаєш таким, як був на цьому
Німому свідку давнини,
І не розкажеш ти нікому,
Лише повіка забринить.

Не знаєш, так чи мимоволі
Альбом у руки попросивсь,
І фото жовте, згідно долі,
Не ти, неначе хтось відкрив.

Загадку цю не розгадати:
У волі божій, як завжди...
Не легко інколи шукати,
Якісь минулого сліди.

Альбом закриєш і надовго,

Відчувши серцем смутку тінь,
Робить не зможеш вже нічого,
Не бачиш ні вікна, ні стін.

Живем, дарунки рідкі долі
Порадують нас мимохідь,
Але дорожчого ніколи
Від фото цього не зустрить.

Дата написання вірша: 2021-01-04